

بررسی تطبیقی زبان شعری سعدی و منوچهری به طبیعت

واژگان کلیدی

* آفاقی

* منوچهری

* سعدی

* سبک خراسانی

* سبک عراقی و
طبیعت

دکتر خسرو محمودی * khosrowmahmoudi5383@ gmail.com

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

چکیده

به کارگیری عناصر طبیعی و آفاقی به عنوان یکی از درون‌مایه‌های شعر فارسی از جمله مضامینی است که ایرانیان از گذشته تا به حال بر اهمیت و نقش آن در زندگی فردی و اجتماعی واقف بوده‌اند. در این پژوهش، نگاه منوچهری دامغانی و سعدی شیرازی - دو نماینده‌ی توانمند سبک خراسانی و عراقی - به طبیعت با ذکر شواهد شعری به دقت مورد نقد و بررسی قرار خواهد گرفت. مهمترین دستاوردی که از این تحقیق به دست آمد آنست که منوچهری شاعری آفاقی است و شادی را در دل طبیعت همراه با صوت دل‌انگیز پرندگان بر سر شاخه‌های درختان، شراب و می‌گساری و بودن با معشوقان می‌بیند؛ در حالی که شعر سعدی گرچه آفاقی نیز است اما، بیش‌تر از امور انفسی و مفاهیمی چون احسان، خردورزی، توجه معشوق به عاشق حکایت می‌کند.